

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 december 2007 (11.1)
(OR. en)**

16127/07

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 374
CODEC 1409
COMIX 1043**

LÄGESRAPPORT

från:	Arbetsgruppen för visering/gemensamma kommittén EU/Island, Norge och Schweiz
av den:	27–28 november 2007
Komm. förslag nr:	11752/1/06 REV 1 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 – KOM(2006) 403 slutlig + slutlig/2 (en,fr,de)
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en gemenskapskodex om viseringar

EE har till rådets generalsekretariat lämnat ett förslag till en ny formulering av artikel 32.2 enligt följande: "Om en ansökan om visering lämnas in vid den yttre gränsen får, i enlighet med den nationella lagstiftningen, undantag göras från kravet på att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring, om en sådan åtgärd syftar till att främja kulturella, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska eller andra väsentliga offentliga intressen samt av humanitära skäl."

EE:s förklaring är att en liknande formulering används som i rådets beslut 2006/440/EG och 2004/17/EG. Denna formulering bör omfatta de flesta fall där undantag får göras från kravet på att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring.

Arbetsgruppen för visering behandlade artiklarna 33–49 och bilaga XII på grundval av kommissionens förslag. Resultatet av behandlingen återges i bilagan till denna not.

Artikel 33¹Viseringar som utfärdas vid den yttre gränsen till sjömän² i transit

1. En transitvisering får utfärdas vid gränsen för en sjöman som måste inneha visering³ vid passage av medlemsstaternas yttre gränser om
 - a) han eller hon uppfyller villkoren i artikel 32.1, och
 - b) passerar gränsen i fråga för att gå ombord på, åter gå ombord på eller gå i land från ett fartyg som han eller hon kommer att arbeta på eller har arbetat på som sjöman⁴.
2. De behöriga nationella myndigheterna ska följa anvisningarna i bilaga XII del 1 innan de utfärdar en visering vid gränsen för en sjöman i transit, och se till att den nödvändiga informationen om sjömannen i fråga har utbytts med hjälp av ett vederbörligen ifyllt formulär om sjömän i transit enligt bilaga XII del 2⁵.
3. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 32.3, 32.4 och 32.5⁶.

¹ **EL** och **CY** lade in en reservation.

² **SK** undrade om det finns någon skillnad mellan "seamen" och seafarers".

³ **FI** och **DE** anser att möjligheten att utfärda gruppviseringar bör anges. **KOM** vill inte att denna typ av viseringar ska behållas.

⁴ **PT** ansåg att medlemsstaterna bör få tillåta sjömän att gå i land utan visering och föreslog att följande ska läggas till i slutet av denna punkt: "... eller för att få tillstånd att gå i land." **KOM** noterade förslaget. **BE** varnade för att PT:s förslag kan utgöra ett exempel på bristande överensstämmelse mellan konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart och gemenskapslagstiftningen avseende sjömän, vilket stod på dagordningen för mötet i Scifa/den gemensamma kommittén den 21 november 2007.

⁵ **NO** undrade om sjömän måste ha både passnummer och sjöfartsbok. **KOM** svarade att bilaga XII del 2 har hämtats från förordning (EG) nr 415/2003 och att medlemsstaterna har tillämpat den förordningen sedan dess utan problem. **KOM** är beredd att ändra formuleringen om det är nödvändigt.

⁶ På begäran av **BE** och **NL** föreslog **KOM** att en hänvisning till artikel 32.2 och 32.6 ska läggas till.

AVDELNING III: Förvaltning och organisation

Artikel 34¹

Organisation av viseringsavdelningarna

- 1.² Medlemsstaterna ska ansvara³ för organisationen av viseringsavdelningarna vid sina diplomatiska beskickningar och konsulat⁴.

För att undvika att vaksamheten sjunker och skydda personalen från att utsättas för påtryckningar på lokal nivå, ska det införas system för att rotera personal som är i direkt kontakt med sökandena. Utan att det påverkar kvaliteten på tjänsterna eller kunskapen om arbetsuppgifterna, ska personalen roteras minst var sjätte månad⁵. Särskild vikt ska fästas vid att skapa klara arbetsrutiner och en tydlig ansvarsfördelning i samband med att det fattas slutliga beslut om viseringsansökningar. Tillgången till VIS och SIS samt andra konfidentiella uppgifter ska inskränkas till ett begränsat antal vederbörligen bemyndigade och fast anställda medarbetare, utsända av den berörda medlemsstaten⁶. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att förebygga obehörig tillgång till sådana databaser.

2. Lagringen och hanteringen av viseringsmärken ska omfattas av stränga säkerhetsåtgärder, för att undvika bedrägeri och förluster⁷. Både utfärdade och annullerade viseringsmärken ska registreras⁸.

¹ SE lade in en reservation mot hela artikeln.

² NL lade in en reservation.

³ KOM föreslog att layouten ska ändras så att "Medlemsstaterna ska ansvara" avser bestämmelserna i hela artikeln.

⁴ NL och SI föreslog att "diplomatiska beskickningar och konsulat" ska ersättas med "viseringsmyndigheter" i hela texten.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY och FI ansåg att sex månader är för kort period och betonade att rotation ibland är omöjlig när det endast finns en person. LV och IT höll med om principen om rotation men underströk att det är nödvändigt med flexibilitet vid tillämpningen av principen. LU föreslog att de två första meningarna i detta stycke ska strykas. FR föreslog att hela stycket ska strykas.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK och FI föreslog att "vederbörligen bemyndigade och fast anställda medarbetare, utsända av den berörda medlemsstaten" ska ersättas med "vederbörligen bemyndigad personal" som i VIS-förordningen. LU ansåg att valet bör överlätas till den berörda medlemsstaten. LT föreslog att "utsända av den berörda medlemsstaten" ska strykas.

⁷ SK och FR föreslog att den första meningen ska strykas, eftersom de ansåg att den är alltför teknisk för att införas här.

⁸ DE ansåg att denna punkt är alltför teknisk för en rättsakt. Den bör finnas i handboken. DE lade dessutom till att förteckningen över viseringsmärken och själva viseringsmärkena bör lagras var för sig för att undvika att information om viseringsnumren går förlorad vid stöld.

3. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska arkivera papperskopior av viseringsansökningar. Varje enskild akt ska innehålla ansökningsformuläret, kopior av relevanta styrkande handlingar, en förteckning över de kontroller som utförts och en kopia av den utfärdade viseringen¹, så att personalen vid behov kan rekonstruera bakgrunden till det beslut som fattats om viseringsansökan.

Individuella akter ska bevaras i fem år, både när en visering har utfärdats och när en viseringsansökan har avslagits².

¹ **NL, DE, DK, BE** och **LV** ansåg att en kopia av den utfärdade viseringen är onödig eftersom den redan har lagrats i VIS.

² **EE, HU** och **SE** samtyckte inte till kraven i denna punkt. **SE, DK, NO, BE, LV** och **PT** ville endast ha "kopior" i stället för "papperskopior". **SK** samtyckte till kommissionens förslag och föreslog viss flexibilitet i fråga om elektroniska kopior eller papperskopior. **SK** anser dessutom att slutet av det första stycket inte behövs. **KOM** underströk att delegationerna i samband med diskussionerna om VIS-förordningen hade motsatt sig att en elektronisk kopia görs. **Ordföranden** betonade att det är nödvändigt att behålla pappersformuläret eftersom det innehåller sökandens underskrift varigenom han eller hon erkänner att den information som lämnas i formuläret är korrekt. **SE, NL, DK, BE, LV** och **CZ** ansåg att fem år är en för lång period. **LT** betonade att det bör göras skillnad mellan avslag på viseringsansökningar (fem år är bra) och positiva beslut (en kortare period bör föreskrivas). **FR** lade in en granskningsreservation mot hela punkten. **NL, DE** och **BE** undrade när perioden ska börja beräknas: vid godkännandedatum, vid ansökningsdatum ...? **KOM** svarade att det bör vara det datum då beslutet fattas. **HU** förklarade att formuleringen om viseringar som ogiltigförklaras, återkallas, annulleras eller avslås bör anpassas. **KOM** gick med på att rätta detta. **BE** lade in en granskningsreservation avseende principen att bevara handlingar när visering har utfärdats.

Resurser till handläggning av viseringsansökningar och övervakning av diplomatiska beskickningar och konsulat

1. Medlemsstaterna ska avdela lämplig personal i tillräckligt antal för att utföra uppgifter som rör handläggning av viseringsansökningar, så att en effektiv och harmoniserad behandling av ansökningar och sökande kan garanteras vid deras diplomatiska beskickningar och konsulat². Lokalerna ska vara funktionella och utformade på ett sådant sätt att lämpliga säkerhetsåtgärder kan vidtas.
2. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att utsänd personal och lokalanställda erhåller lämplig utbildning, och ska ansvara för att förse dem med fullständiga, exakta och uppdaterade upplysningar om den tillämpliga gemenskapslagstiftningen och nationella lagstiftningen.
3. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att arbetet med att handlägga viseringsansökningar regelbundet kontrolleras på lämpligt sätt, och vidta korrigeringsåtgärder om avvikelser från bestämmelserna upptäcks.

¹ **FR** och **NL** föreslog att hela artikeln ska strykas.

² **CZ** betonade att rekommendationer bör utfärdas när det gäller antalet personer som ska anställas i förhållande till de svårigheter som personalen kan möta med tanke på omfattningen av den olagliga invandringen på den berörda platsen. **PL** ansåg att frågan om en godtagbar arbetsbörda och lön måste tas upp när det gäller konsulat som ställs inför en omfattande olaglig invandring. **IT** ansåg att det är alltför svårt att införa den typen av information i en rättsakt. **BE** hänvisade till skäl 10 i förslaget till förordning och förklarade att det var tillräckligt för att behandla frågan. **KOM** insisterade på att det är viktigt att behålla dessa bestämmelser, särskilt uttrycket "tillräckligt antal" för utsänd personal i förhållande till behovet av utkontraktering av arbetsuppgifter.

Artikel 36¹

Personalens uppförande i samband med handläggning av viseringsansökningar

1. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska se till att sökandena bemöts på ett hövligt sätt.
2. Konsulär personal ska under utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till de mål som eftersträvas med åtgärderna.
3. Konsulär personal får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 37

Former för samarbete i samband med mottagandet och handläggningen av viseringsansökningar

Medlemsstaterna får inleda följande former av samarbete:

- a) *samlokalisering*: personal från en eller flera medlemsstaters diplomatiska beskickningar och konsulat handlägger ansökningar (inklusive biometriska kännetecken) som ställts till dem vid en annan medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat och delar utrustning med den medlemsstaten. De berörda medlemsstaterna ska enas om hur länge samlokaliseringen ska pågå och villkoren för att avsluta denna samt den del av den administrativa avgiften som tillkommer den medlemsstat vars diplomatiska beskickning eller konsulat används.

¹ **NL, FR, IT, EE** och **SK** lade in en reservation och hävdade att detta bör tas med i ingressen i stället för i den normativa delen.

- b) *gemensamma ansökningscentrum*: personalen vid två eller flera medlemsstaters diplomatiska beskickningar eller konsulat samlas i en gemensam byggnad för att ta emot viseringsansökningar (inklusive biometriska kännetecken) som ställs till dem. Sökandena ska hänvisas till den medlemsstat som ansvarar för handläggningen av viseringsansökan. Medlemsstaterna ska enas om hur länge detta samarbete ska pågå och villkoren för att avsluta det samt kostnadsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna. En medlemsstat ska ha ansvaret för logistikkontrakt och diplomatiska förbindelser med värdlandet.
- c) *samarbete med externa tjänsteleverantörer*: om det på grund av konsulatets lokala förhållanden är olämpligt att utrusta konsulatet så att det kan uppta/samla in biometriska kännetecken eller ordna med samlokalisering eller ett gemensamt ansökningscentrum, kan en medlemsstat eller flera medlemsstater tillsammans samarbeta med en extern tjänsteleverantör om mottagandet av viseringsansökningar (inklusive biometriska kännetecken). I sådant fall ska den eller de berörda medlemsstaterna förbli ansvariga för att reglerna om uppgiftsskydd följs vid handläggningen av viseringsansökningar.

Artikel 38

Samarbete med externa tjänsteleverantörer

1. Samarbetet med externa tjänsteleverantörer ska ske genom att
 - a) den externa tjänsteleverantören fungerar som en teletjänstcentral som lämnar allmänna upplysningar om villkoren för att ansöka om visering och ansvarar för systemet med tidsbeställning, och/eller

- b) den externa tjänsteleverantören tillhandahåller allmänna upplysningar om villkoren för att ansöka om visering, tar emot ansökningar, styrkande handlingar och biometriska uppgifter från viseringssökande samt tar upp handlägningsavgiften (i enlighet med artikel 16) och översänder ifyllda akter och uppgifter till den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat som är behörig att handlägga ansökan.
2. Den eller de berörda medlemsstaterna ska utse en extern tjänsteleverantör som kan garantera alla tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder och lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som medlemsstaten eller medlemsstaterna begär för att skydda personuppgifter från förstöring genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk samt mottagande och överföring av akter och uppgifter till konsulatet samt mot varje annat slag av otillåten behandling.
- Vid valet av externa tjänsteleverantörer ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar eller konsulat noga granska företagets betalningsförmåga och tillförlitlighet (inklusive nödvändiga tillstånd, företagsregistrering, bolagsstadga och bankavtal) och ska försäkra sig om att inga intressekonflikter föreligger.
3. Externa tjänsteleverantörer ska inte för några ändamål ha tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS). Tillgången till VIS ska uteslutande vara reserverad för vederbörligen bemyndigad personal på diplomatiska beskickningar eller konsulat.

4. Den eller de berörda medlemsstaterna ska ingå avtal med den externa tjänsteleverantören i enlighet med artikel 17 i direktiv 95/46/EG. Innan ett sådant avtal ingås ska den berörda medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat som ett led i det lokala konsulära samarbetet informera övriga medlemsstaters diplomatiska beskickningar och konsulat samt kommissionens delegation om varför avtalet behövs.
5. Utöver de skyldigheter som fastställs i artikel 17 i direktiv 95/46/EG ska avtalet även innehålla bestämmelser som
 - a) definierar tjänsteleverantörens exakta ansvar,
 - b) ålägger tjänsteleverantören att agera enligt de ansvariga medlemsstaternas anvisningar och att endast behandla uppgifterna i syfte att behandla viseringsansökningarnas personuppgifter på de ansvariga medlemsstaternas vägnar i enlighet med direktiv 95/46/EG,
 - c) ålägger tjänsteleverantören att förse sökandena med den information som krävs enligt VIS-förordningen,
 - d) ger konsulär personal ständig tillgång till tjänsteleverantörens lokaler,
 - e) ålägger tjänsteleverantören att iaktta sekretessregler (inklusive skydd av uppgifter som insamlats med avseende på viseringsansökningar),
 - f) innehåller en klausul om avtalets upphörande och upphävande.

6. Den eller de berörda medlemsstaterna ska övervaka genomförandet av avtalet, bland annat
- a) den allmänna information som lämnas av tjänsteleverantören till dem som ansöker om visering,
 - b) tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder och lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter mot förstöring genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk, och mot varje annat slag av otillåten behandling samt mottagandet och översändandet av akter och uppgifter till konsulatet,
 - c) upptagning av biometriska kännetecken,
 - d) åtgärder som vidtagits för att se till att bestämmelserna om uppgiftsskydd följs.
7. Det totala beloppet av avgifter som tas ut av den externa tjänsteleverantören för behandling av viseringsansökan får inte överstiga den avgift som fastställs i artikel 16.
8. Den eller de berörda medlemsstaternas konsulära personal ska utbilda tjänsteleverantören så att denne bibringas de kunskaper som behövs för att erbjuda lämpliga tjänster och tillräcklig information till personer som ansöker om visering.

Organisatoriska aspekter

1. Exakt information om hur tidsbeställning görs och viseringsansökningar lämnas in ska meddelas allmänheten genom medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulats försorg.
2. Oavsett vilken typ av samarbete som valts får medlemsstater besluta att bibehålla möjligheten att låta sökandena vända sig direkt till deras diplomatiska beskickningar eller konsulat och där lämna in sina viseringsansökningar. Medlemsstaterna ska se till att det finns en kontinuitet i mottagandet och behandlingen av viseringsansökningarna för det fall att samarbetet med andra medlemsstater eller någon typ av extern tjänsteleverantör plötsligt skulle avbrytas.
3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om hur de avser att organisera mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar på varje plats där det finns ett konsulat. Kommissionen kommer att se till att informationen offentliggörs på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna de avtal som de ingår.

Inlämning av viseringsansökningar via kommersiella organ som tjänar som ombud

1. När det gäller upprepade² ansökningar i den mening som avses i artikel 11.2, kan medlemsstaterna ge sina diplomatiska beskickningar eller konsulat³ tillåtelse att samarbeta med kommersiella organ som tjänar som ombud (det vill säga privata byråer som tillhandahåller administrativa tjänster, transportbolag⁴ eller resebyråer (researrangörer och detaljhandlare), nedan kallade *kommersiella ombud*), när det gäller att samla in ansökningar, styrkande handlingar och handläggningsavgifter samt att översända ifyllda akter⁵ till den medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat som är behörig att handlägga ansökan.
2. Innan ackreditering ges till kommersiella ombud som utför de uppgifter som beskrivs i punkt 1, ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat särskilt kontrollera följande:
 - a) Det kommersiella ombudets nuvarande status: befintligt tillstånd, bolagsregister, avtal med banker.
 - b) Befintliga avtal med kommersiella partner i medlemsstaterna som erbjuder logi och andra paketresetjänster.
 - c) Avtal med flygbolag, som ska inkludera utresa och garanterad återresa som inte kan ombokas.

¹ **FR** lade in en reservation mot hela artikeln.

² **NL** föreslog "efterföljande" ansökningar.

³ **BE** och **HU** undrade varför det inte också hänvisas till externa tjänsteleverantörer. **ES** lade in en reservation mot all åtskillnad mellan resebyråer och externa tjänsteleverantörer. **KOM** svarade att enligt bestämmelserna i kapitel VIII punkt 5 i de gemensamma konsulära anvisningarna ska en tydlig åtskillnad göras mellan kommersiella organ som tjänar som ombud och externa tjänsteleverantörer, eftersom de förstnämnda agerar inom ramen för ett avtal med viseringssökandena medan de sistnämnda endast är bundna av rättsliga åtaganden gentemot viseringsmyndigheterna.

⁴ **EE** och **LT** undrade vad som avses med "transportbolag". **KOM** meddelade att olika typer av transport omfattas: lufttransport, vägtransport, ...

⁵ **DE** föreslog att utfärdande av pass ska läggas till.

3. Ackrediterade kommersiella ombud ska övervakas fortlöpande¹ genom stickprovskontroller som inbegriper personliga intervjuer eller telefonintervjuer med sökande, kontroll av resor och logi, kontroll av att den medicinska reseförsäkringen är tillräcklig och täcker enskilda resande och, när så är möjligt², kontroll av dokument som rör gruppåterresa.
4. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska information utbytas om upptäckta oegentligheter, avslag på ansökningar som förmedlats av kommersiella ombud och påvisade former av bedrägeri med resehandlingar samt om planerade resor som inte genomförts.
5. De diplomatiska beskickningarna och konsulaten ska, inom ramen för det lokala konsulära samarbetet, utbyta företeckningar över de kommersiella ombud som de har ackrediterat eller vars ackreditering de har återkallat, i det sistnämnda fallet med uppgift om skälen för återkallelsen³.

Varje diplomatisk beskickning eller konsulat ska se till att allmänheten informeras om förteckningen över ackrediterade ombud som beskickningen samarbetar med.

Artikel 41

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna och deras diplomatiska beskickningar eller konsulat ska förse allmänheten med all relevant information⁴ som rör ansökan om visering⁵, nämligen
 - a) kriterier, villkor och förfaranden som ska följas vid ansökan om visering,
 - b) hur man beställer tid, i förekommande fall,

¹ NL och BE ansåg att denna formulering står i strid med "stickprovskontroller". DE lade in en granskningsreservation.

² HU föreslog att "... och bedöms vara nödvändigt ..." ska läggas till.

³ IT och LT förespråkar en positiv förteckning i stället för en negativ.

⁴ SK ansåg att "aktuell information" skulle vara en bättre formulering.

⁵ SE undrade om det är tillräckligt med information på en webbplats.

- c) var ansökan ska lämnas in (behörig diplomatisk beskickning eller behörigt konsulat, gemensamt ansökningscentrum eller extern tjänsteleverantör).¹
2. Den företrädande och den företrädade medlemsstaten ska informera allmänheten om sådana representationsordningar som avses i artikel 7 tre månader innan de träder i kraft². Denna information ska innehålla närmare detaljer om eventuella kategorier av sökande som ska ansöka direkt vid den företrädade medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat.
3. Såväl allmänheten som värdlandets myndigheter ska underrättas om att den stämpel som avses i artikel 17 saknar rättsliga verkningar³.
4. Allmänheten ska underrättas om de tidsfrister för prövning av viseringsansökningar som anges i artikel 20.1. Allmänheten ska också underrättas om de tredjeländer vars medborgare eller särskilda kategorier av medborgare omfattas av föregående samråd i enlighet med bilagorna I och II⁴.
5. Allmänheten ska underrättas om att viseringsbeslut som går sökanden emot ska delges sökanden, att det i sådana beslut ska anges vilka skäl de grundar sig på och att sökande vars ansökningar avslås har rätt att överklaga. Information ska lämnas om möjligheterna att överklaga, behörig rättsinstans samt tidsfristen för att lämna in ett överklagande⁵.

¹ **SK** föreslog att viseringsavgifter ska tas med. **NL** förslog att artikel 39.1 ska införas i artikel 41.1, eftersom den gäller information om tidsbeställning endast hos diplomatiska beskickningar och konsulat, inte hos externa tjänsteleverantörer. **KOM** motsatte sig detta eftersom artikel 39.1 måste läsas tillsammans med de olika former av samarbete som avses i artikel 39.

² **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** och **SE** ansåg att tidsfristen är för lång och begärde större flexibilitet. **BE** underströk att den allmänna regeln kan vara tre månader men att en kortare period kan tillåtas under särskilda omständigheter. **KOM** motsatte sig en ändring av förslaget eftersom medlemsstaterna känner till denna form av representation långt i förväg.

³ **KOM** informerade delegationerna om att denna bestämmelse inte längre bör stå kvar när VIS-förordningen träder i kraft.

⁴ **DE** hänvisade till sin ståndpunkt när det gäller artiklarna 8 och 9. **DE** och **SK** insisterade på att sekretessen bör bibehållas avseende vilka länder som omfattas av föregående samråd. **NL** motsatte sig den andra meningen. **PT** föreslog att hela punkten ska strykas. **KOM** betonade att denna bestämmelse måste behållas. **IT** instämde med **KOM**.

⁵ **SE** lade in en granskningsreservation med hänvisning till sina kommentarer till artikel 23.

6. Allmänheten ska underrättas om att enbart innehav av en visering inte automatiskt¹ ger rätt till inresa och att innehavaren av en visering kan bli uppmanad att visa upp styrkande handlingar vid gränsen.
7. Allmänheten ska underrättas om den växlingskurs som medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat tillämpar när handläggningsavgiften tas ut i lokal valuta².

¹ **NL** föreslog att "automatiskt ger rätt" ska ersättas med "oåterkalleligt ger rätt" både här och i artikel 24.

² **SK** och **PL** föreslog att denna punkt ska flyttas till punkt 1.

AVDELNING IV: Lokalt konsulärt samarbete

Artikel 42¹

Lokalt konsulärt samarbete vid medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat

1. För att garantera en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken, som i förekommande fall tar hänsyn till lokala förhållanden, ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat samarbeta inom varje jurisdiktion och bedöma behovet av att införa särskilt²
 - a) en harmoniserad förteckning över styrkande handlingar som sökandena ska lägga fram, med hänsyn till bestämmelserna i artikel 14 och bilaga IV,
 - b) gemensamma kriterier för prövning av viseringsansökningar, särskilt när det gäller kravet att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring (inklusive undantagen och bristande möjlighet att skaffa sig lämplig medicinsk reseförsäkring lokalt), handlägningsavgiften, användningen av en stämpel som visar att en viseringsansökan har lämnats in och frågor som rör ansökningsformuläret,
 - c) gemensamma kriterier för att behandla olika typer av resehandlingar och en uttömmande förteckning över resehandlingar som utfärdats av värdlandet, som ska uppdateras regelbundet,

¹ **FR** föreslog att denna artikel ska strykas eftersom den inte är normativ och förklarade att den bör flyttas till den praktiska handboken. **BE** och **PL** motsatte sig detta eftersom det behövs rättsligt bindande bestämmelser för att främja det lokala konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna.

² **DE** föreslog att ett led e ska införas enligt följande: "ett harmoniserat tillvägagångssätt för kontroller av återresa, inklusive varaktigheten och omfattningen av samt metoden för de åtgärder som ska tillämpas (t.ex. kontroller av boardingkort, personliga intervjuer om återresan, stickprovskontroller)."

- d) en harmoniserad strategi för samarbete med externa tjänsteleverantörer och kommersiella ombud.

Om bedömningen inom ramen för det lokala konsulära samarbetet leder till slutsatsen att det behövs en lokal harmoniserad strategi i fråga om en eller flera av leden a–d, ska åtgärder för en sådan harmoniserad strategi antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2¹.

- 2. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska det införas ett gemensamt informationsblad om viseringar för kortare vistelse, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering (de rättigheter som viseringen ger och villkoren för att ansöka om den).
- 3. Följande upplysningar ska utbytas inom ramen för det lokala konsulära samarbetet:
 - a) Månatlig² statistik om utfärdade viseringar för kortare vistelse, viseringar med begränsad territoriell giltighet, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering samt om antalet avslagna viseringsansökningar.
 - b) Uppgifter om
 - i) värdlandets samhällsekonomiska struktur,
 - ii) lokala informationskällor (om social trygghet, sjukvårdsförsäkring, skatteregister, registrering av in- och utresor etc.),
 - iii) användning av falska och förfälskade dokument,
 - iv) rutter för olaglig invandring,
 - v) avslag,
 - vi) samarbete med flygbolag,
 - vii) försäkringsbolag som tillhandahåller lämplig medicinsk reseförsäkring (inklusive kontroll av typen av täckning, eventuella överskjutande belopp).

¹ NL ansåg att det var oklart på vilken grund besluten ska antas. KOM informerade delegationerna om att artikel 46.2 grundas på ett kommittéförfarande.

² NL förespråkade "regelbunden" i stället för "månatlig". KOM ville behålla texten.

4. En gång i månaden¹ ska det inom ramen för det lokala konsulära samarbetet anordnas möten mellan medlemsstaterna och kommissionen för att särskilt behandla praktiska frågor med anknytning till tillämpningen av den gemensamma viseringspolitiken. Dessa möten ska sammankallas av kommissionen², om inte annat avtalas inom jurisdiktionen på kommissionens begäran.

Det kan hållas möten om en enda fråga och undergrupper kan inrättas för att undersöka specifika frågor inom ramen för det lokala konsulära samarbetet³.

5. Sammanfattande rapporter om mötena om det lokala konsulära samarbetet ska utarbetas regelbundet och cirkuleras lokalt. Kommissionen får delegera utarbetandet av rapporterna till en medlemsstat⁴. Varje medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat ska vidarebefordra rapporterna till sina centrala myndigheter⁵.

På grundval av dessa månatliga rapporter ska kommissionen utarbeta en årsrapport inom varje jurisdiktion, som ska läggas fram för rådet.

6. Företrädare för diplomatiska beskickningar eller konsulat för medlemsstater som inte tillämpar gemenskapens regelverk på viseringsområdet⁶, eller företrädare för diplomatiska beskickningar eller konsulat för tredjeländer, kan i enskilda fall bjudas in att delta i möten för utbyte av information om särskilda frågor som rör utfärdandet av viseringar.
7. Kommissionen ska förelägga rådet⁷ frågor som är av särskilt allmänt intresse eller som inte kan lösas lokalt för behandling⁸.

¹ **NL, BE, HU, PL, EL, IT** och **SK** ansåg att kravet på möten en gång i månaden är alltför svårt att tillämpa och ville ha större flexibilitet.

² **Ordföranden** förespråkade möten som sammankallas av ordförandeskapet.

³ **NL** ansåg att dessa organisatoriska detaljer är alltför explicita och föreslog att de ska flyttas till den praktiska handboken.

⁴ **IT** och **DE** förklarade att rapporterna bör utarbetas av kommissionen.

⁵ **NL** ansåg att dessa organisatoriska detaljer är alltför explicita och föreslog att de ska flyttas till den praktiska handboken.

⁶ **HU** föreslog att det ska hänvisas till nya medlemsstater som redan delvis tillämpar Schengenregelverket. **KOM** samtyckte till att meningen formuleras om så att den omfattar dessa nya medlemsstater. **NO** betonade att det är viktigt att se till att Norge inte utesluts från det lokala konsulära samarbetet och Schengensamarbetet.

⁷ **KOM** informerade delegationerna om att det är arbetsgruppen för visering som avses här.

⁸ **Ordföranden** informerade delegationerna om att de kan sända sina frågor avseende denna punkt direkt till kommissionen.

AVDELNING V: Slutbestämmelser

Artikel 43

Undantagsordningar

Medlemsstater som står värd för de olympiska och paralympiska spelen ska tillämpa de särskilda förfaranden och villkor för ett enklare utfärdande av viseringar som fastställs i bilaga XIII¹.

Artikel 44²

Ändring av bilagorna

1. Bilagorna III, IV, V, VI, VIII, IX, X och XI³ ska ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.2⁴ ska ändringar av bilagorna I och II beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.

Artikel 45

Anvisningar om den praktiska tillämpningen av viseringskodexen

Praktiska anvisningar som fastställer de harmoniserade metoder och förfaranden som medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska följa vid handläggningen av viseringsansökningar ska utarbetas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.

¹ **FR** förklarade att de särskilda förfaranden och villkor för viseringar som anges i bilaga XIII är problematiska ur säkerhetssynpunkt. **KOM** betonade att dessa förfaranden tillämpades framgångsrikt för olympiska spelen i Aten.

² **FR** och **NL** lade in en granskningsreservation avseende artiklarna 44, 45 och 46.

³ Enligt **KOM** ska en hänvisning till bilaga XII läggas till.

⁴ **DE** och **IT** ifrågasatte behovet av en hänvisning till artikel 47.2.

Artikel 46

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, nedan kallad *viseringskommittén*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet och förutsatt att de genomförandebestämmelser som antas i enlighet med detta förfarande inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i denna förordning.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. Viseringskommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 47

Underrättelse

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om
 - a) sådana situationer av representation som avses i artikel 7,
 - b) förteckningen över tredjeländer för vilka de informationsförfaranden som avses i artikel 9.3 är ett krav¹,
 - c) de kompletterande nationella anteckningarna i fältet för anmärkningar på viseringsmärket enligt artikel 25.2,

¹ LT undrade om denna information bör offentliggöras.

- d) de myndigheter som är behöriga att förlänga viseringar enligt artikel 28.4,
- e) de samarbetssituationer som avses i artikel 37¹,
- f) halvårsstatistik för alla typer av utfärdade viseringar (1 mars och 1 september varje kalenderår), varvid den enhetliga tabellen² för utbyte av statistik³ ska användas.

Kommissionen ska göra uppgifter som meddelats enligt punkt 1 tillgängliga för allmänheten via en ständigt uppdaterad elektronisk publikation.

- 2. Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om planerade ändringar av förteckningarna över tredjeländer som omfattas av kravet på föregående samråd eller information enligt artiklarna 8 och 9.

Artikel 48

Upphävande

- 1. Artiklarna 9–17 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ska ersättas.

¹ **PL** föreslog att leden a och e ska slås samman.

² **NL** och **IT** föreslog årlig statistik och **NL** undrade vad som avsågs med "enhetlig tabell".

³ **FR** föreslog att dessa bestämmelser ska flyttas till en ny punkt 3. Vidare ansåg **FR** att statistiken endast bör vara årlig och att den inte ska offentliggöras.

2. Följande ska upphävas:
- a) De gemensamma konsulära anvisningarna, inklusive bilagorna.
 - b) Schengens verkställande kommittés beslut av den 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com ex (93)24), (SCH/Com ex (94) 25), (SCH/Com ex (98)12) och (SCH/Com-ex (98)57).
 - c) Gemensam åtgärd 96/197/RIF av den 4 mars 1996 beslutad av rådet på grundval av artikel K.3 i EU-fördraget om ett system för flygplatstransitering¹.
 - d) Förordning (EG) nr 789/2001.
 - e) Förordning (EG) nr 1091/2001.
 - f) Förordning (EG) nr 415/2003.
3. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till denna förordning och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIV.

¹ **FR** lade in en granskningsreservation.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska börja tillämpas sex månader efter dagen för dess ikraftträdande. Artiklarna 46 och 47 ska tillämpas från och med ikraftträdandedagen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA XII¹: Del 1: ANVISNINGAR FÖR UTFÄRDANDE AV VISERINGAR VID GRÄNSEN FÖR SJÖMÄN I TRANSIT VILKA OMFATTAS AV VISERINGSTVÅNG

Dessa anvisningar syftar till att reglera utbytet av information i fråga om sjömän i transit vilka omfattas av viseringstväng mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som tillämpar gemenskapens regelverk. När en visering utfärdas vid en gräns på grundval av ett informationsutbyte, vilar ansvaret på den medlemsstat som utfärdar viseringen.

I dessa anvisningar avses med

medlemsstatshamn: en hamn som utgör en yttre gräns i en medlemsstat.

medlemsstatsflygplats: en flygplats som utgör en yttre gräns i en medlemsstat.

- I. Sjömän som mönstrar på ett fartyg i en medlemsstatshamn eller ett fartyg som väntas anlöpa en sådan hamn
 - a) Inresa till medlemsstaternas territorium via en flygplats belägen i en annan medlemsstat²
 - Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstatshamn där fartyget befinner sig eller som fartyget väntas anlöpa om att sjömän som omfattas av viseringstväng väntas resa in via en medlemsstatsflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.

¹ PT har för avsikt att lägga fram en not om tekniska specifikationer avseende denna bilaga.

² NL föreslog att slutet av meningen från "... via en flygplats ..." ska strykas.

- De ovan nämnda behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och kontrollera om övriga villkor för inresa till medlemsstatens territorium är uppfyllda. Resvägen inom medlemsstaternas territorium ska också kontrolleras, t.ex. genom flygbiljetterna.
 - De behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen ska med hjälp av ett vederbörligen ifyllt formulär om sjömän i transit vilka omfattas av viseringstvång (enligt bilaga XII del 2), vilket ska översändas med fax, e-post eller på annat sätt, informera de behöriga myndigheterna vid den medlemsstatsflygplats där inresan äger rum om utfallet av kontrollen och ange om visering vid gränsen i princip kan utfärdas.
 - Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt och om dessa klart överensstämmer med sjömannens uppgifter eller handlingar, får de behöriga myndigheterna vid den medlemsstatsflygplats där inresa eller utresa äger rum utfärda en transitvisering vid gränsen med giltighet för högst fem dagar. I sådana fall ska dessutom en inrese- eller utresestämpel för medlemsstaten införas i sjömannens resehandling, som ska återlämnas till denne.
- b) Inresa till medlemsstaternas territorium via en landgräns eller en sjögräns i en annan medlemsstat
- Samma förfarande ska gälla som vid inresa via en medlemsstatsflygplats, utom att de behöriga myndigheterna vid den gränsstation via vilken sjömannen reser in på medlemsstatens territorium ska informeras.

II. Sjömän som mönstrar av från ett fartyg som har anläpt en medlemsstatshamn

a) Utresa från medlemsstaternas territorium via en flygplats som är belägen i en annan medlemsstat

- Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen om inresa när det gäller sjömän som omfattas av viseringstvång och som ämnar mönstra av och lämna medlemsstaternas territorium via en medlemsstatsflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
- De behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och undersöka om övriga villkor för inresa till medlemsstaternas territorium är uppfyllda. Resvägen inom medlemsstaternas territorium ska också kontrolleras, t.ex. genom flygbiljetterna.
- Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får de behöriga myndigheterna utfärda en transitvisering med giltighet för högst fem dagar.

b) Utresa från medlemsstaternas territorium via en landgräns eller en sjögräns i en annan medlemsstat

- Samma förfarande ska gälla som vid utresa via en medlemsstatsflygplats.

- III. Sjömän som mönstrar av ett fartyg som anläpt en medlemsstatshamn för att börja arbeta på ett annat fartyg som ska avsegla från en hamn som är belägen i en annan medlemsstat
- Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen om inresa när det gäller sjömän som omfattas av viseringstvång och som ämnar mönstra av och lämna medlemsstaternas territorium via en annan medlemsstatshamn. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
 - De behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och undersöka om övriga villkor för inresa till medlemsstaternas territorium är uppfyllda. De behöriga myndigheterna i den medlemsstatshamn via vilken sjömännen kommer att lämna medlemsstaternas territorium med fartyg ska även kontaktas för undersökningen. En kontroll ska genomföras för att fastställa om det fartyg på vilket sjömännen ska börja arbeta redan befinner sig i hamn eller om det väntas. Även resvägen inom medlemsstaternas territorium ska kontrolleras.
 - Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får de behöriga myndigheterna utfärda en transitvisering med giltighet för högst fem dagar.

BILAGA XII: Del 2¹**FORMULÄR
FÖR SJÖMÄN I TRANSIT VILKA OMFATTAS AV VISERINGSTVÅNG****FÖR MYNDIGHETENS ANTECKNINGAR**

UTFÄRDAT AV:

MOTTAGARE:
MYNDIGHET

(STÄMPEL)

TJÄNSTEMANNENS EFTERNAMN/KOD

UPPGIFTER OM SJÖMANNEN

EFTERNAMN:	1A	FÖRNAMN:	1B
NATIONALITET:	1C	BEFATTNING/GRAD	1D
FÖDELSEORT:	2A	FÖDELSEDATUM:	2B
PASSNUMMER:	3A	SJÖFARTSBOKSNUMMER:	4A
DATUM FÖR UTFÄRDANDE:	3B	DATUM FÖR UTFÄRDANDE:	4B
GILTIGHETSTID:	3C	GILTIGHETSTID:	4C

**UPPGIFTER OM FARTYGET OCH
SKEPPSMÄKLAREN:**

SKEPPSMÄKLARENS NAMN:		5	
FARTYGETS NAMN:	6A	FLAGG:	6B
ANKOMSTDATUM:	7A	FÖREGÅENDE HAMN:	7B
AVRESEDATUM:	8A	DESTINATIONSHAMN:	8B

UPPGIFTER OM SJÖMANNENS FÖRFLYTTNINGAR:

SJÖMANNENS SLUTMÅL:	9
SYFTET MED ANSÖKAN: PÅMÖNSTRING ☐ MÖNSTRING OMBORD PÅ ETT AVMÖNSTRING ☐ ANNAT FARTYG ☐	10
TRANSPORT-SÄTT BIL ☐ TÅG ☐ FLYG ☐	11
DATUM FÖR: ANKOMST: TRANSIT: AVRESA:	12
BIL* ☐ REGISTRERINGS-NUMMER: TÅG* ☐ RESVÄG:	
UPPGIFTER OM FLYGNINGEN: DATUM: KLOCKSLAG: FLYGNUMMER:	

Åtagandeförklaring undertecknad av skeppsmäklaren eller redaren som bekräftar sitt ansvar för vistelsen och, i förekommande fall, kostnaderna för återsändande av sjömannen. 13

* = Ska ifyllas endast om uppgifter finns tillgängliga.

¹ NL föreslog att fartygets telefonnummer och IMO-nummer ska läggas till. DE stödde NL när det gäller IMO-nummer.

DETALJERAD BESKRIVNING AV FORMULÄRET

I de fyra första punkterna behandlas sjömannens identitet.

1.	A.	Efternamn ¹
	B.	Förnamn
	C.	Nationalitet
	D.	Befattning/grad
2.	A.	Födelseort
	B.	Födelsedatum
3.	A.	Passnummer
	B.	Datum för utfärdande
	C.	Giltighetstid
4.	A.	Sjöfartsboksnummer
	B.	Datum för utfärdande
	C.	Giltighetstid

För klarhetens skull anges punkterna 3 och 4 separat, eftersom pass eller sjöfartsbok kan användas i identifieringssyfte beroende på sjömannens nationalitet och den medlemsstat där inresan äger rum.

I de följande fyra punkterna behandlas skeppsmäklaren och fartyget i fråga.

5. Skeppsmäklarens namn (den person eller juridiska person som företräder redaren på platsen i allt som rör redarens uppgifter med att utrusta fartyget)

¹ Vänligen uppgi det (de) efternamn som anges i passet.

6.	A. Fartygets namn
	B. Flagga (under vilken ett handelsfartyg seglar)
7.	A. Fartygets ankomstdatum
	B. Föregående hamn för fartyget
	Bokstaven A avser datumet när fartyget anlöper den hamn där sjömannen ska mönstra på.
8.	A. Fartygets avresedatum
	B. Destinationshamn för fartyget (nästa anlöpshamn)

Punkterna 7 A och 8 A ger en uppfattning om den tidsperiod under vilken en sjöman får resa i syfte att mönstra på. Man bör hålla i minnet att resvägen i stor utsträckning är avhängig av oförutsedda händelser och yttre faktorer såsom stormar, haverier etc.

I de följande fyra punkterna anges syftet med sjömannens resa och hans/hennes destination.

9. "Slutmålet" är den slutliga destinationen för sjömannens resa. Detta kan vara antingen den hamn där sjömannen mönstrar på eller det land dit han/hon beger sig i händelse av avmönstring.

10. Syftet med ansökan

- a) Vid påmönstring är slutmålet den hamn där sjömannen ska mönstra på.
- b) Vid mönstring på ett annat fartyg som befinner sig inom medlemsstaternas territorium är slutmålet också den hamn där sjömannen ska mönstra på. En mönstring på ett annat fartyg som befinner sig utanför medlemsstaternas territorium ska anses vara en avmönstring.
- c) Avmönstring kan ske av olika orsaker såsom kontraktets upphörande, arbetsolycka, trängande familjescäl etc.

11. Transportsätt

Förteckning över sådana transportsätt inom medlemsstaternas territorium som används av en sjöman i transit vilken omfattas av viseringstvang för att resa till slutmålet. I formuläret fastställs följande tre transportsätt:

- a) Bil (eller buss)
- b) Tåg
- c) Flyg

12. Datum för ankomst (till medlemsstaternas territorium)

Avser huvudsakligen den första medlemsstatsflygplatsen eller den första gränsövergången (eftersom det inte nödvändigtvis alltid är fråga om en flygplats) för en sjöman vid den yttre gräns där han/hon önskar resa in på medlemsstaternas territorium.

Datum för transit

Avser det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium och reser till en annan hamn som också är belägen inom medlemsstaternas territorium.

Datum för avresa

Avser det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium för att mönstra på ett annat fartyg som befinner sig i en hamn utanför medlemsstaternas territorium eller det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium för att återvända hem (utanför medlemsstaternas territorium).

Efter att ha fastställt de tre transportsätten bör även tillgänglig information lämnas om

- a) bil, buss: registreringsnummer
- b) tåg: namn, nummer, etc.
- c) uppgifter om flygning: datum, klockslag, flygnummer

13. Åtagandeförklaring undertecknad av skeppsmäklaren eller redaren som bekräftar sitt ansvar för vistelsen och, i förekommande fall, kostnaderna för återsändande av sjömännen.

Om sjömännen reser i grupp måste var och en av dem fylla i uppgifterna i punkterna 1 A–4 C.

**BILAGA XIII: SÄRSKILDA FÖRFARANDEN OCH VILLKOR FÖR ATT FÖRENKLA
UTFÄRDANDET AV VISERINGAR FÖR MEDLEMMAR I DEN OLYMPISKA
FAMILJEN SOM DELTAR I OLYMPISKA SPELEN ELLER PARALYMPISKA SPELEN**

Kapitel I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Följande särskilda förfaranden och villkor ska förenkla ansökningar om visering och utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse för medlemmar av den olympiska familjen under olympiska och paralympiska spelen [år].

Dessutom ska de relevanta bestämmelserna i gemenskapens regelverk om förfaranden för ansökan om och utfärdande av enhetliga viseringar tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *ansvariga organisationer*: med avseende på planerade åtgärder för att förenkla förfaranden vid ansökan om och utfärdande av visering för medlemmar i den olympiska familjen vilka deltar i olympiska och/eller paralympiska spelen [år], de officiella organisationer som i enlighet med OS-stadgan får överlämna förteckningar över medlemmar i den olympiska familjen till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen för utfärdande av ackrediteringskort för spelen [år].

2. *medlem i den olympiska familjen*: varje person som är medlem i Internationella olympiska kommittén, Internationella paralympiska kommittén, de internationella OS-förbunden, de nationella olympiska och paralympiska kommittéerna, organisationskommittéerna för olympiska spelen och nationella organisationer, såsom idrottare, domare, tränare och andra idrottsfunktionärer, sjukvårdspersonal som är knuten till lag eller enskilda idrottare, ackrediterade journalister, högre tjänstemän, givare, sponsorer eller andra officiella gäster, vilka accepterar att följa OS-stadgan, vilka handlar under kontroll av och högsta myndighet från Internationella olympiska kommittén och vilka finns med på förteckningarna över ansvariga organisationer samt är ackrediterade av organisationskommittén för olympiska spelen [år] för att delta i olympiska eller paralympiska spelen [år].
3. *olympiskt ackrediteringskort*: utfärdade av organisationskommittén för [år] års olympiska och paralympiska spel, i enlighet med [hänvisning till nationell lagstiftning]: två säkra handlingar, en för olympiska spelen och en för paralympiska spelen, med foto av innehavaren, som fastställer dennes identitet som medlem i den olympiska familjen, och som ger tillträde till de platser där idrottstävlingarna äger rum samt till övriga arrangemang under spelen.
4. *under den tid olympiska och paralympiska spelen pågår*: omfattar perioden från och med den till och med den för olympiska vinterspelen [år] och perioden från och med den till och med den för paralympiska spelen [år].
5. *organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år]*: den kommitté som har inrättats i enlighet med [hänvisning till nationella bestämmelser] för att anordna olympiska och paralympiska spelen [år] i ..., och som beslutar om ackreditering av de medlemmar i den olympiska familjen som deltar i dessa spel.
6. *behöriga viseringsmyndigheter*: de myndigheter som av [den medlemsstat som står som värd för olympiska och paralympiska spelen] har utsetts att granska ansökningar och utfärda viseringar till medlemmar i den olympiska familjen.

Kapitel II

UTFÄRDANDE AV VISERING

Artikel 3

Villkor

Visering får utfärdas enligt denna förordning endast om den berörda personen uppfyller följande villkor:

- a) Personen ska vara utsedd av en av de ansvariga organisationerna och ackrediterad av organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] för att delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år].
- b) Personen ska inneha en giltig resehandling, som tillåter passerande av de yttre gränserna i enlighet med artikel 5 i kodexen om Schengengränserna¹.
- c) Personen får inte finnas registrerad på spärlista.
- d) Personen får inte anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller internationella förbindelser.

Artikel 4

Inlämnande av ansökan

1. När en ansvarig organisation upprättar en förteckning över de personer som har valts ut för att delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år], kan den tillsammans med ansökan om olympiskt ackrediteringskort för de utvalda personerna lämna in en samlad ansökan om visering för de utvalda personer, vilka omfattas av viseringskrav i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001, utom när personerna i fråga har ett uppehållstillstånd utfärdat av en medlemsstat, eller ett uppehållstillstånd utfärdat av Förenade kungariket eller Irland, i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

¹ EUT L 105, 13.4.2006.

2. Den samlade viseringsansökan för de berörda personerna ska översändas samtidigt med ansökningarna om utfärdande av olympiskt ackrediteringskort, till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år], i enlighet med det förfarande som har fastställts av denna.
3. Endast en viseringsansökan per person ska lämnas in för personer som deltar i olympiska och/eller paralympiska spelen [år].
4. Organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] ska så snabbt som möjligt till de behöriga viseringsmyndigheterna översända de samlade viseringsansökningarna tillsammans med kopior av ansökningarna om utfärdande av olympiskt ackrediteringskort för de berörda personerna, med uppgift om deras fullständiga namn, nationalitet, kön, födelsedatum och födelseort, passnummer, typ av pass samt det datum då passet upphör att gälla.

Artikel 5

Handläggning av den samlade viseringsansökan och typ av visering som utfärdas

1. Viseringen ska utfärdas av de behöriga viseringsmyndigheterna efter en kontroll av att alla villkor i artikel 3 är uppfyllda.
2. Den utfärdade viseringen ska vara en enhetlig visering för flera inresor som tillåter en vistelse på högst tre månader under den tid olympiska och paralympiska spelen [år] pågår.
3. Om den berörda medlemmen i den olympiska familjen inte uppfyller villkoren i artikel 3 c och 3 d får de behöriga viseringsmyndigheterna utfärda en visering med territoriellt begränsad giltighet i enlighet med artikel 21 i viseringskodexen.

Artikel 6
Viseringens utformning

1. Viseringen ska bestå av två nummer som skrivs in på det olympiska ackrediteringskortet. Det första numret ska vara viseringsnumret. Om viseringen är en enhetlig visering ska numret bestå av sju (7) tecken: bokstaven "C" följd av sex (6) siffror. En visering med territoriellt begränsad giltighet ska bestå av åtta (8) tecken: bokstäverna "XX"¹ följda av sex (6) siffror. Det andra numret ska vara den berörda personens passnummer.
2. De behöriga viseringsmyndigheterna ska översända viseringsnumren till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] för utfärdande av ackrediteringskort.

Artikel 7
Gratis visering

De behöriga viseringsmyndigheterna ska inte ta ut några avgifter för handläggningen av viseringsansökningar och utfärdande av viseringar.

¹ Enligt **KOM** bör en hänvisning till det organiserande landets ISO-kod läggas till här.

Kapitel III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Annullering av visering

Om förteckningen över de personer som föreslås delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år] ändras innan spelen börjar, ska de ansvariga organisationerna utan dröjsmål meddela organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] så att ackrediteringskortet för de personer som strukits från förteckningen kan dras in. Organisationskommittén ska underrätta de behöriga viseringsmyndigheterna och meddela numren på de aktuella viseringarna.

De behöriga viseringsmyndigheterna ska annullera viseringen för de berörda personerna. De ska omedelbart meddela gränskontrollmyndigheterna om detta, vilka i sin tur utan dröjsmål ska översända uppgifterna till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

Artikel 9

Kontroller vid de yttre gränserna

1. Inresekontrollen av medlemmar i den olympiska familjen med visering utfärdad i enlighet med denna förordning ska, när dessa personer passerar medlemsstaternas yttre gränser, begränsas till en kontroll av att villkoren i artikel 3 är uppfyllda.

2. Under den tid olympiska och paralympiska spelen pågår ska följande gälla:
- a) In- och utresestämplar ska anbringas på den första lediga sidan i passet för de medlemmar i den olympiska familjen för vilka det är nödvändigt att anbringa sådana stämplat enligt artikel 10.1 i kodexen om Schengengränserna. Vid den första inresan ska viseringsnumret anges på samma sida.
 - b) Villkoren för inresa enligt artikel 5.1 c i kodexen om Schengengränserna ska antas ha uppfyllts så snart en medlem i den olympiska familjen har blivit vederbörligen ackrediterad.
3. Bestämmelserna i punkt 2 ska gälla de medlemmar i den olympiska familjen som är tredjelandsmedborgare, antingen de omfattas av viseringskrav enligt förordning (EG) nr 539/2001 eller inte.
-